

”Brummer” er betegnelsen for en person, som synger en melodi eller dele af den i samme toneart som resten af gruppen.

Betegnelsen dækker over mange forskellige problematikker:

1. ”begynderbrummere”
2. forholdet mellem indre og ydre øre
3. koncentrationsevne
4. kropsligt nærvær
5. fysiologiske stemmeproblemer
6. psykiske problemer
7. sangtekniske problemer
8. korledernes puls
9. øvelokalets akustik

Begynderbrummere

I spirekoret møder man den store gruppe begynderbrummere, som bare ikke har opdaget, at det er meningen, at de skal synge det samme som alle andre på samme tid.

Disse børn holder op med at ”brumme” i løbet af et par måneder, hvis man målretter opvarmningen efter denne problematik. Undgå klaveret. Syng lyd efter ligninger i hele stemmens omfang, gerne glissadepræget som nøøøj, naaaiii, miau, osv. Det er yderst sjældent, at ikke alle kan ramme de samme lyde som korlederen. Husk at have bevægelse med, så kroppen ”husker”, og så faldreflekser aktiveres, så kroppen ikke er uden tonus.

Indre og ydre øre

Sid/stå ikke for tæt i koropstillingen. Er man for tæt på hinanden, kan man ikke høre sit indre øre.

Øv kendte sange med stumme linjer, så man skal huske tonearten, når man ”kommer ud af tunnelen”

Vekselsang mellem to grupper i koret, hvis antallet af korsangere tillader det.

Koncentrationsevnen

Koncentrationsevnen er meget forskellig fra menneske til menneske og afhængig af aktiviteten.

Børn i denne alder har ikke en lang koncentrationsevne. Det er derfor vigtigt at have mange skift i korprøven. Skift mellem sange, genrer, danse, sidde, stå, langsomt, hurtigt, rytmekort.

Nogle børn kan være koncentreret ved i korte perioder ikke at synge med. Det skal respekteres.

Kropsligt nærvær

Kropsligt nærvær er ikke et abstrakt fænomen. Det etableres ved at man bevæger sig, mens man synger.

Man kan gå rundt i lokalet, man kan svinge med armene, man kan ”kaste” toner med armene.

Når man bevæger sig aktiveres faldreflekserne, som mobiliserer de samme muskler, som vi ”støtter” med.

Fysiologiske stemmeproblemer

Der kan være tale om polypper, hævede mandler, kroniske infektioner, trætte stemmebånd, ødemer og stemmeknuder. De medvirker alle til problemer med tonetræfning.

Det er vigtigt at opfordre forældrene til at tage børn med disse problemer til øre-næse-halsspecialist.

Psykiske problemer

Psykiske problemer spiller også ind på evnen til at synge. Hvis man fx bliver moppet i skolen eller har forældre, der er fysisk eller psykisk voldelige, kan det være svært at mobilisere kræfterne til at mærke sig selv så meget, at man kan synge. Evt kan man kun synge monotont på én tone.

Det er utrolig vanskeligt for korlederen at blande sig i den slags bagvedliggende problemer. Det må blive en personlig overvejelse, hvor meget man skal gøre, men grundlæggende kan man vise tålmodig og venlig omsorg overfor barnet, som kan få et frirum ved at gå til kor.

Sangtekniske problemer

Specielt spændte kæber og overdreven brug af fuldregister, ("råbesang"), giver problemer i denne gruppe.

Der må arbejdes bevidst med at finde randregistret, lave gabeøvelser, "tandlægeåbning"- og god kropsholdning til at understøtte.

Korlederens puls

Det bliver nemmere for brummerne at synge rent, hvis korlederen har en rolig sikker puls, så man altid ved, hvornår man skal synge.

Øvelokalets akustik

Hvis rummet er overakustisk ("badeværelsesklang") kan det være svært for såvel børn som voksne at opfatte deres egen stemme i forhold til det mylder af overtoner, der skabes.

Tit stilles sangerne op for tæt i forhold til hinanden. Det kan være svært at høre sig selv, og derved bliver det sværere at intonere.